

[Gert Petersen]

dig væk en kraftig reduktion. Og det uden at Vesten skal fjerne et eneste af de våben, der var med til at give balance i 1979, hverken de u-bådsbaserede Poseidonraketter, som er tildelt NATO, de flybaserede atombomber i England, Tyskland og på hangarskibe, f.eks. i Middelhavet, eller de britiske og franske atomstyrker. Naturligvis må målet være at få fjernet også alle disse atomvåben, men hertil svarer en total fjernelse også af samtlige sovjetiske mellemdistanceraketter, så vi får en nulløsning, og af flybaserede atombomber i det europæiske område. En nulløsning skal være en ægte nulløsning på begge sider af skellet, så kan vi få Europa som atomvåbenfri zone. Det er målet. Vi når det ikke med ét skridt. Det sovjetiske udspil i Genève er faktisk et seriøst forsøg på at få taget det første skridt, som altså består i en sovjetisk reduktion uden vestlig reduktion. Vestens modydelse er at opgive en yderligere oprustning.

Det er rystende, at den danske regering under de omstændigheder og oven i købet på basis af vildledende oplysninger fastholder sin støtte i princippet til Reagans linje, der klart må føre til øget kaprustning i både Vest og Øst, fremfor at opfordre forhandlerne til at beskæftige sig seriøst med Andropovs udspil. Selvfølgelig ikke bare for at sige ja og amen til det – jeg har ikke det syn på Andropov, udenrigsministeren har på den amerikanske præsident – men for at undersøge det nøje og bruge det som udgangspunkt for de videre forhandlinger. Ellers kan det gå med denne chance som med mange af fortidens.

Hvad angår atomvåbenfrie zoner, så mindes jeg Rapackiplanen. Hvis den var blevet gennemført, havde vi ikke haft 6.000 taktiske amerikanske a-våben i Vesttyskland og et ukendt antal i Østeuropa. Det var oven i købet en plan, som forudså gensidig kontrol og inspektion. Danmark var da også positivt indstillet, men da NATO sagde nej, sagde Danmark også nej. Og NATO sagde nej – det var omkring 1960 – fordi planen kunne forlænge Tysklands deling i to stater. Derfor ville man ikke acceptere Rapackiplanen.

Nu ligger der nye forslag på bordet om atomvåbenfrie zoner. Det svenske forslag om en zone i Centraleuropa, det græske om Balkanhalvøen som atomvåbenfri zone, og det gamle finske forslag om Norden som atomvåbenfri zone. Disse forslag møder modvilje

i NATO nu som for 25 år siden. De bidrager ikke til virkelig sikkerhed for nedrustning, siger man. Hvor længe tror man at folk vil hoppe på den? Har vi fået mere sikkerhed, endside nedrustning, i de 25 år, der er gået, siden Rapackiplanen blev skrottet? Tværtimod. Dengang var der ingen, der fablede om begrænsede atomkrige i Europa. Det er først blevet moderne senere, bl.a. fordi Europa i mellemtiden er blevet atomoprustet med henblik herpå. Det kunne man have forhindret, der var en mulighed.

Det, jeg anklager de partier for, som støtter oprustningen, er, at de ikke griber de muligheder, der er. Jeg håber, at befolkningen vil tvinge dem til det. *(Klapsalver og mishagstringer fra tilhørerpladserne).*

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der må være ro på tilhørerpladserne.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Gert Petersen siger her meget klart: SF er imod nulløsningen. Jeg skal senere vende tilbage til alle de tal, hr. Gert Petersen har slynget om sig med. Lad mig bare stille dette ene spørgsmål: hvorfor er SF imod, at man fjerner alle mellemdistanceraketter i Europa? Hvorfor er SF rede til at acceptere, at den ene part får lov til at beholde nogle? Hvorfor går SF på den måde imod en nedrustning på det vigtige og farlige område, som hedder mellemdistanceraketter i Europa? Og hvorfor er man rede til at give den ene part monopol på det?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg forstår godt, at udenrigsministeren skal have tid til at tænke sig om med hensyn til tallene. De har det jo som med kendsgerninger: de virker forvirrende.

Hvad angår udenrigsministerens spørgsmål, er jeg sandelig for en ægte nulløsning, som er nul på begge sider. Det betyder, at russerne fjerner samtlige deres mellemdistanceraketter, og det betyder, at man vestpå også fjerner samtlige mellemdistanceraketter, inklusive franske og britiske, og at de Poseidonraketter, som udtrykkeligt er tildelt NATO for at være rettet mod mål i det vestlige Sovjetunionen og i Østeuropa, også fjernes,